

Redactat de NICU STEJEREL.
 Redacția ARAD, Mikos Kelemen utca 3/10.
 Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Bătăia vîntului.

Conferință „clubuară” în Arad.

Partidul național, — unit și neunit — din comitatul Aradului, și-a ținut, Vineri în 2 Dec. n., prima sa ședință fără rînduială (s'au cum zic domnii: extraordinară. A! și fost al dracului de — ordinară)).

Această conferință «clubuară» (vorba lui Neneș de la Doșca) a avut loc în piață, și asta din motivul că să poată lua parte și prim-directorul cumetrei «Nebuna» Drirr Sever Bocuuu, care numai Vineria e acasă, ca să-și cumpere merinde pentru celelalte zile, pe cari le petrece pe la țiguri și prin «țară» după abonenți!

Conferința de astădată nu s'a ținut în palatul Cumetrei, care, par'că anume spre acest scop a edificat și instalat un salon, ci în Grand Hotel «Vașș». — Și asta din precauțiune, că dacă, cumva ce miri cum s'ar întîmpla, se minie prea tare Nenișorul nostru Nicu, și — «pono cazu» — cum ar zice Gyurka, cînd îi bine dreasă gușa — ar asvirli, în loc de găluște de hîrtie, cu altceva, și ar nimeri pe «oare-cine — oare undeva, să se poată zice, că—că—mă rog s'a întîmplat în—hôtel Brote! —

Convocarea a avut efect.

Toată varmeghia s'a adunat: Domni, preoți, învățători, pauri și țărani.

Localitatea prea mică și prea tare încălzită — pentru atîta lume.

În prevederea acestei stări nesuferibile, Nenișorul Nicu își blănise buzunarele cu 12 baliste; prezidentul Cicio ca mai tînăr cu 6, Goldiș 5, Suci, ca mai vehement 7, Popa Iercosan din Păncota, prietenul lui Sever Bocu, care sărea întru apărarea acestuia (a lui Bocu) și a cumetrei ca un țap — și-a pus 9, — și o perie pentru bărbuță! Asta tot în dragostea lui Bocu și a «Tribunet». — (Și să ținușcă Bocu și Cumătră-sa, — ar zice Petrea Minisan din Cămin-
 (Egria).

Curățitul ghetelor (păpuci) e, ca ori care alt meșteșug, cinslit și onest. În orașe mari trăsesse mulți oameni pe urmele lui. Dar ca un fost ministru-președinte să ajungă să lustruiască ghetă și fîlpi, par'că e prea grea. Și aceasta a făcut-o fostul ministru-președinte Széll în zilele trecute lustruind deosebit de

frumos pe ministrul Khuen. A vorbit a-decă în dietă și a lăudat pe ministrul președinte cel cu Ku'en cap. de Andrassy se trăgea de păr de necaz, iar Justh cu contele Batthyány rideau de cea mai nouă slujbă a lui Széll.

Va fi știind Széll de ce s'a băgat slugă la Khuen.

Astfel fiind toți preparați cu cele trebuincioase (țărani și cu niște argumente de corn și alun) și-au ocupat locurile, care unde a ajuns și președintele Ștefan C. Pop, — botezat de neuniși și Cicio, — a deschis ședința conferinței «clubare!».

Salută cu mare dragoste pe cei adunați, dar în deosebi și mai ales pe dr. N. Oncu și Sever Bocu.

(Bocu tot albește!).

Spune apoi și aduce la cunoștința reprezentanței poporului, pe care anume a convocat-o la această ședință, că și-au dat abdicerea.

Nenișorul freacă mereu în degete-hîrtie!

Bocu strănută!

Dr. Iosca Moldovan, dintr'un colț strigă: «Fă ai noroc la porci negri. Și trage cu ochiul cătră — Raicu!»

Președintele: Vă rog să luați la cunoștință, că activitatea noastră dezvoltată din tot sufletul, cu mult zel și energie, a fost mereu întreruptă și conturbată de «Cumătra», «Nebuna», care de cînd s'a urcat în palat, nu-și mai ține fleura....

Bocu: asudă!

Nenișorul a pregătit un plumb — nu de tun, ci de hîrtie!

Președintele: Ci mereu peptănindu-se: cîntă și descîntă, cînd unuia, cînd altuia — ca babele! Ce să-i faci?

Aflîndu-se și comitetul nostru onorat de cîntecele și boscoanele nepotrivite și pline de venin....

Iosca: Poate a'ți văzut babă și soacră veninoasă?....

Bocu tresare!

Unchișul rîgăie cite-va: ă... ă... ă... (în sine: prost lucru!).

Președintele: Chiar pentru aceea, că astfel de descîntece sînt veninoase. Și pătrund pînă la oase.

O voce: Dar cînd n'a fost Cumătra veninoasă și pe cine n'a stropit încă limba ei?

Președintele: Chiar de aceea, noi să-tui de asemenea cofărițe.... Cum se zice pe aici.

(Bocu își mușcă buzele, de altfel destul de dezvoltate).

Președintele: eu îmi depun mandatul!

Voi lucra însă ca simplu gregar, ca muncitor de rînd și voi fi un model pe lîngă cei ce vor fi puși în fruntea partidului, ori-cine ar fi aceia.

Obștea: Să trăiască!.... să trăiască!....

Nenișorul: (murmură în sine borborosind: «Taci dracului, ce'mi înșiri atîtea fleacuri!»).

Bocu gălbinește. Și la cumătra gîndește!....

Care prea bine îl plătește,

Pentru cite isprăvește!....

Urmează vicepreședintele Vasile Goldiș, care consimțind întru toate cu St. C. Pop: își depune și el mandatul. Iar apoi urmează pe rînd membrii din comitet: Dr. Cornel Ianu, dr. Iustin Marșeu, dr. Crișan etc....

Pe jumătate se ia la cunoștință, iar pe jumătate se trimite la comitetul din Budapesta, ca să-și mai bată și acolo capul cu prostiile Cumetrii din Arad, în a cărei frunte stă: dr. Sever Bocu

absolvent de facultatea contabilistică din «Lipovana».

În barbă dr. Iosif, Ion, Jerotei, Iu... pardon: Schiopul, mare absolvent de «München»... Și muzicant în rezervă, — dar veșnic pribeag. În inimă: Cel mai iubitor tînăr din Arad: simpaticul și înțeleptul Ion Montani.

Complimentele noastre — iubite!

În coastă, o Cehănie adusă de Bocu din România, drept resplată pentru multele abonamente încassate dela cei «de dincolo».

În coadă?....

Asta ghicească — cine vrea!

S'a înșinuat și ia cuvîntul dr. Ion Suci, numit pe vremea fie-iertatei «Gura Satului» — «Druicus», — bun prieten al tuturor, și arătînd, că sînt în Arad niște oameni cari se cred «Semizeii» — și din poziția lor Olimpică își arată puterea atotstăpîitoare, nu însă atît asupra dușmanilor comuni, ci mai ales asupra celor trimiși din partea neamului pentru lupta în contra dușmanului, încasînd apoi — pentru isbîndă — toți laurii de glorie. La lucru apoi mai fie și alții, dar mai ales la răspundere.

Da, d-lor! Oamenii aceștia, Semizeii noștrii, își bat peptul, că cu trupul sînt pururea cu noi. Cu trupul, da. Dar cu sufletul?....

Iosca: Dracu poate pe la foarte?!

Druicus: N'am nevoie să yii arit, cine sînt acei Semizeii, e destul să vă spun zisa lui Mangră: «Mai am eu prietini în Arad!» Semnat Juda. Acesta e de altfel pseudonimul lui Mangră de cînd a trecut în tabăra guvernului, sau de cînd dr. Iosca Moldovan și-a luat mîinile de pe el!

Poporul striga: rușine, rușine....

Nenișorul roșește ca ceara.

Bocu tresare ca din somn și se pipăie pe la dualismul pantalonilor.

Iosca rîde și trage cu ochiul cătră Raicu!

Groșorean, dascălul din Galșa zice zîmbind: «Ce tragicomedie» — sau pe românește: cum se trag românii la comedie!».

Druicus: Domnii, semizeii ăștia, privesc lupta noastră ca un joc al copiilor cînd se joacă de caii: stăpînul bagă «calului» zăbelele în gură, și apoi, uitînd, că cel ce e «cal» e bunul său prieten: dă pe el fără milă, — ca pe «cal». Biciul umblă, ca la «Tribuna!».

Nenișorul: Rușine să-ți fie!... Nu primesc morală dela un Druicus! De altfel sîntem prieteni vechi! Ști de cînd cu cel 7 și jumătate la sută.

(«Az igazgatónak?»).

Bocu se mai încălzește.

Ia cuvîntul apoi dr. Oncu, care consimte întru toate cu tonul d-lui Dr. Șt. C. Pop, dar nu și cu : conținutul! Pentru că, după Măria Sa, motivele se pot aplană între conducătorii locali și fără conferință, și nu trebuia adunat poporul și amestecat în ceartă!

(Va urma).

Nu se poate.

Îtig trimite pe fiul său în străinătate, să învețe negoțul. Cînd își ia adio dela el în gară îi zice: »Acum pleacă cu Dumnezeu, fiul meu!»

Îtig răspunde mirat: »Cum? Dar Dumnezeu merge și el cu clasa a III-a?»

Un mijloc simplu.

— Nu știu ce să mai fac cu bărbatul meu. În fiecare zi se duce la birt. Nu știi d-ta vre-un mijloc cum l'aș putea desvîta de circiumă?

— Ba da. Foarte simplu. Dute d-ta în fiecare zi la birt, și vei vedea, că atunci bărbatul d-tale nu o să mai dea p'acolo!

Picioarele.

Un prieten întrebă pe altul care a stat în temniță:

— Pentru ce ai fost închis?

— Pentru picioarele mele.

— Cum așa? Ce spui prostii. Pentru picioare nu ajunge nimeni în temniță.

— Totuși. Căci să vezi, de n'aveam picioare așa lungi, nu mă zărea așa ușor stăpînul casei, unde mă ascușisem sub pat, și la care voiam să fac un furt, și astfel nu ajungeam în pușcărie.

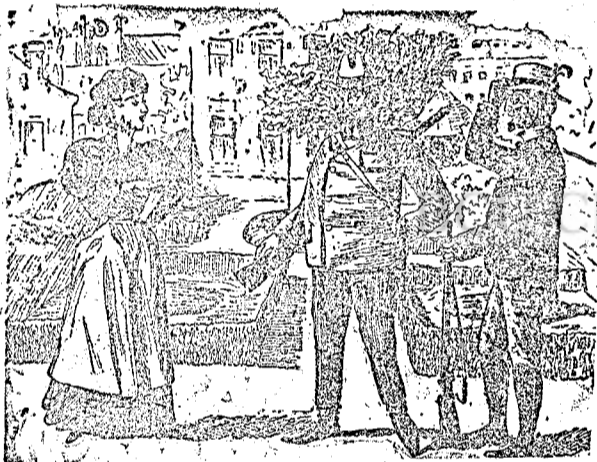
Ertare.

Rudenă noastră, fratele Nicolae Dragoș Cucu din Peșca, simțindu-se nevinovat de cele cuprinse în versul «Cucu la Peșca», s'a prezentat la Măria Sa Cucu în Redacție și s'a rugat să-l scăpăm de sub anatema și afurisenia ce i-a pus-o în socoteală corespondentul nostru. Noi, cari vroim îndreptarea întregii lumi, ascultând glasul de pocăință a confratelui nostru, care ne-a făgăduit a fi totdeauna între oamenii cinstiți, l'am propus Măriei Sale atot-stăpînitorului Cucu, iar acesta ridicîndu-și amîndouă aripile de-a-supra capului lui Nicolae Dragoș, i-a citit următoarea molitvă de deslegare trimisă de popa Barbu:

— «Iartă-să robul Nostru Nicolae, de toate păcatele publicate în foaia Noastră oficioasă, și făcute cu voia, sau fără de voie, ori de nevoie, cu gîndul sau cu fapta, cu știința și cu neștiința, sau cu prostia — și se pune iarăși în rîndul oamenilor de bine, Amin!».

Măria Sa Cucu.

Doamne ferește!

— Vom pușca 780 fasani, ca și moștenitorul de tron la Berzencze, d-na draga.
— Doamne ferește! Ce vom face noi cu 780 fasani?

O scrisoare — nu glumă.

Ascultați, vedeți și mirați-vă — dar să nu rideți!

«Onoratăului Domnieisale Domnului Redactor de Nicu Stejerel, Domnule Redactore mă rog, Te încunoștiintez Eu cu numele meu din Comuna Șistacroveți Eu Vancia Teodor. (Punct).

Prin acestea mici vorbiri eu cu numele meu, mă rog la noi în comuna noastră sau întîmplat cu domnu preot din comuna Șistarovețiu ca preot s'or înbătat și mă rog De iertare domnule redactor A face mare bunătate căci cînd preoteasa Angelina au venit dela Temeșoara au fost în voie bună și preotu popa Moise Are și Dumnealui cași tot Omul din lume o ruptură de drăguță pe postărița Boacăna și așa preoteasa din comitatul Șistarovețiu au venit de la Temeșoara și cînd au ajuns acasă preotul Moise au vrut să meargă la pos-

tărița Boacăna și preoteasa au slobozif revolveru după popa punct. Mai fac odată cunoștință Precum că Numai odată în Comuna Șistarovețiu au fost punct. Numai doi oameni de 90 de ani și preotu Moise n'au voit să meargă să-i cumunice popa și numai un om sau întîmplat să moară și preotu Moise Mă rog au venit la Herdaici și au beut trei buți de vin — și popa Moise sau veselit și preotu Moise nau putut să meargă să cumunice așa un om bătrîn. Nui rușine un preot așa cinerel să nu mearcă la un așa bătrîn Mă rog au fost postărița fost postărița prea aproape. Numai doi kilometrii departe punct. Încă mai odată la alegerea de ablegat așa zicînd el preotu, n'a fost cortes, numai căci a curs înainte de alegere și în ziua alegerii a venit pînă la jidovu nostru în comună, a beut cîteva sticle de vin și așa din întîmplare preotu Moise și cu tata preotului or fost amîndoi la Hermann Daicy și tata preotului s'a dus cum s'a dus, numai preotu Moise tras cum or putut, nu l'or lăsat în drum. Mă rog ai face bine și pune și în »Popor«, și în »Cucu«. Eu Vancea Teodor.»

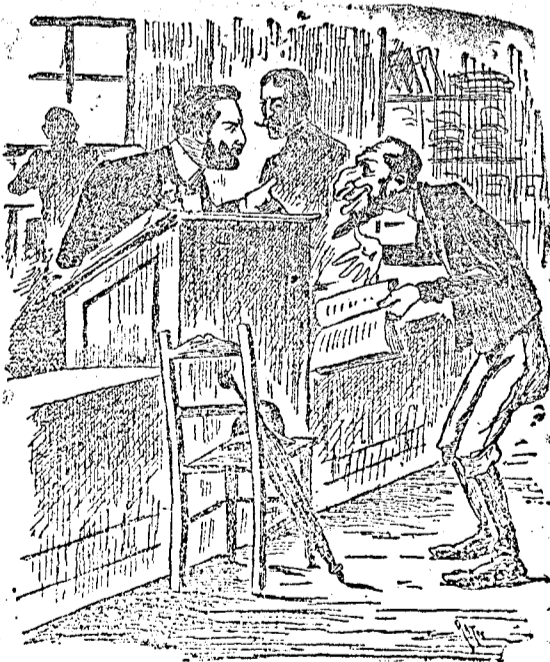
De s'ar ferbe...

De s'ar ferbe politica,
Și de n'ar avea și oase,
Ar mînce-o femeile
Să fie — politicoase!

Sau de-ar crește în grădină,
Cum creșc multe buruene,
Cîte doamne n'ar plivi-o
Ziua 'ntreagă, fără lene...

Vlăduț.

La tribunal.

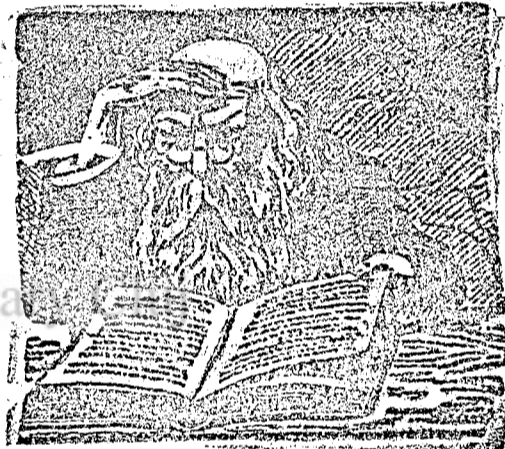
Judole: Ce aduci spre apărare?
Acuzatul: Că locuința a fost asigurată.
Jud.: Și?
Acuzat: Așa că pîritorul n'a avut decit folos pe urma hoșiei mele.

Numai dacă nu's...

— Zău pîrtine, ai dreptate. În ziua de azi banii sînt cei mai mari dușmani ai omenirii.
— Dar numai dacă nu's...

Cugetări.

Nu strica nici cînd acolo, unde nu poți ajuta.

☘
Mai degrabă i-se crede ceva celui făcut, decît guralivului.

☘
Celui ce în tinerețe voește să trăiască toată fericirea, nu-i rămîne la bătrînețe decît nefericirea.

☘
Cel disprețuit zice: că doar și eu sînt om. Cel vinovat: Că doar și eu sînt numai om.

☘
E mai ușor a descoperi un rău nou, decît a vindeca pe cel vechiu.

☘
Pe cei vinovați îi ține statul în palate, iar pe oamenii cinstiți îi scoate și din coliba lor săracă.

Monolog.

Studentul: Dracu se mai știe orienta cu timpul ăsta... odată prea cald, odată prea frig. Așa că omul nici nu știe ce poate să pună la amanet (zălog).

Beție.

— Pentru ce beai așa mult, Nicule?
— Ca să mă astîmpăr.
— Așa?! Mă mir, că pînă acuma nu ai înghețat.

Divorț.

Bărbat: Bine, hai dară să divorțăm!

Femeia: La loc, tu vei primi copilă noastră, iar eu — automobilul.

În decursul dansului.

Un tinăr cam neîndemînat la dans se duce la o petrecere. Își ia îndrăzneala de-a invita o domnișoară înaltă și să avîntă la dans. Îndecursul dansului face următoarea observare plină de gingășie: »Cucoană, m'ăși simți cel mai fericit de-a-și putea dansa cu d-ta pînă la capătul lumii acesteia!

— Chiar bine, cuconășule, că pe cînd am ajuns acolo, doară a-i ști dansa!

Cea mai reală știință-i matematica.

Profesorul: Eu vă spun D-voastră, că matematica este știința cea mai reală. Să vă spun numai o pildă: Dacă un lucrător zidește un perete în 12 zile, atunci 12 lucrători zidesc tot acel perete într'o zi.

Petrașcu: Natural! 288 lucrători însă într'o oră, 17,280 într'un minut și dacă chiar s'ar apuca, atunci într'o clipită ar da lucrul gata, sau mai bine zis într'un timp cît nici un om n'ar fi apucat nici o cărămidă.

Poșta Cucului.

Sora Lena în Radna. —

— Dragă soruță, îți facem plăcerea, că publicăm din scrisoarea ce ni-ai trimis partea, care să poate publica. Ascultă:

Cucule pană albastră,
Sboară la Lena 'n fereastă,
În mijlocul satului
La fata casirului:
Zi-i să fie mai cuminte,
Nu proastă, ca mai înainte;
Cîntăi cum și Dumneța,
Doară s'o mai îndrepta
Să nu-și vîndă gurița,
Lăcomind la bani furați
De junii cei blăstămați! —
Și mai spune-i: să cuvine
Pe moșul său cum îl ține?...
Îl mină desculț cu sila,
Cînd îl vezi, te rupe mila.
Moș bătrîn, iarna desculț!...
Auzi, Leno, de nu ascuți,
Te prinde Cucu de chică
Și te joacă fără frică,
Te sucește, cum suci fusu
Și te joacă, cum joci ursul!

Simion Mielăuș-Uzdin. —
Am primit deslegarea ghiciturilor —
multumim. Așteptăm altele.

Vlăduț-Satul nou. —
»Fost-a fost... nu să sfîrșește bine.
Ascultă:

— »Vai, lelifo, mai trăiești,
Cînd povestea-ți o ascult?» —
Cum draci să nu trăiască,
Cînd îi ascuți povestea...
Doar moartă nu-ți.
Poate povesti?!....

Din celelalte vom alege. Salutare și
poftă bună la altele mai bunisoare!

Ghicitoare.

I.

Voie bună, tîmbălău
Da par'că lipsește un flăcău?

Unde-i?

II.

Doi cîni, cine știe
Aici, unde pot să fie?

Căutați-i.

III.

Casa stă pe țîrm în sus
Dar stăpînul unde-i dus?

Căutați-l.

Redactor responsabil: F A G U R E.